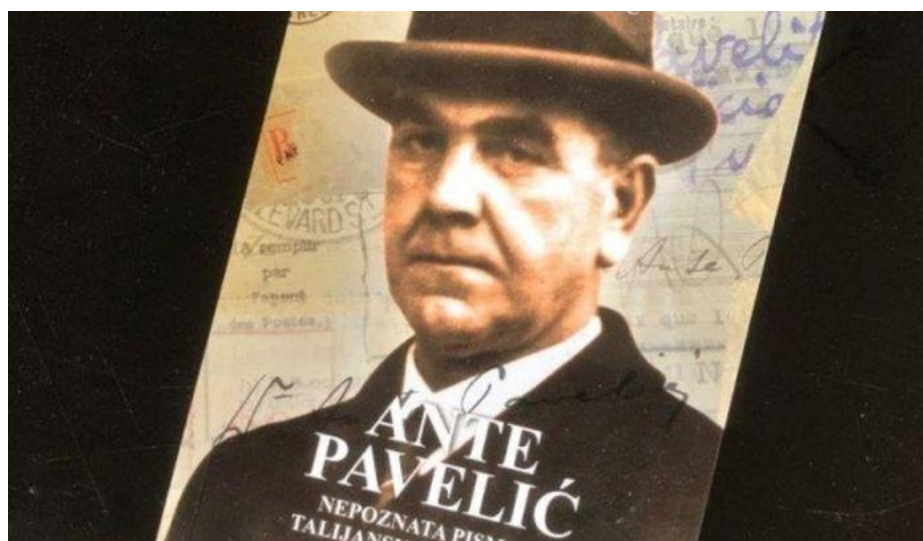

15 OPISA SA TEME "HRVATSKA I USTAŠTVO" 2008-2009

Mile Boban mileboban748@gmail.com

26. september 2021

Jedan dio zapisa sa teme HRVATSKA I USTAŠTVO iz 2008.

Poštovani i dragi prijatelju Dragurine Šafari u,

Evo mene opet. Neda mi se spavati, neda mi se mirovati, ne dam sam sebi mira i kao takav želim Vam poslati nešto što sam bio poslao našem prijatelju dru. Tomislavu dragunu 7 travnja 2011. Molim Vas ako imate vremena, volje i živaca pročitajte priloženi sadržaj i komentare. Ja sam to pisao. Važan je razgovor između mene i dra. Andrije Artukovića. Vi kao majstor u kojeg ja polažem veliku važnost ćete znati ovo srediti za naše današnje i nove nadolazeće hrvatske naraštaje. Ako mi to za njih ne učinite, onda će oni ostati na tračnicama onih izvora što su u školama učili ili naučili, tj. titovih škola i titovih sedam ofanziva, a da ništa ne znate o našoj lijepoj i slavnoj hrvatskoj povijesti...

Želim Vam sve najbolje.

Bog! Mile Boban, Otporaš. GRB OTPORAŠ.

Laku no

(..x..)

15 OPISA SA TEME "HRVATSKA I USTAŠTVO 2008-2009

Mile Boban

Thu 4/7/2011 1:51 AM

Tomislav Dragun

Poštovani g. Dragun,

Na žalost tu na tom linku nije sve.

Kako sam već rekao, imao sam sve ukupno 168 opisa, ne računajući i komentare koji su nekada bili bolji i duži nego izvorni opisi. To bi se donekle moglo i razumijeti, jer sadržaji komentara su vrlo različiti na koja se mora različito i adekvatno odgovoriti. Nije bilo lako, jer sam naletio na ostatke ostataka bivših YU i titovaca. Ja tu i tamo (po)nekada naletim na internetu na neke opise koje je netko iz njegove ili njezine potrebe stavio na internet. Kada je naletim na neke od tih opisa i ako vi to hoćete za naše buduće potrebe, ja vam to mogu poslati. Cijenjeni dr. Dragun, ne da se želim isticati, ali svakako vam želim reći i da sam tu na tom portalu javno.com (koji je danas dalje.com) na koji sam jučer jedan opis napisao, svima zaželio Sretan Uskrs i podsjetio sve Hrvatice i Hrvate da se iduće nedjelje sjete Desetog (10) Travnja 1941. i onih Hrvatica i Hrvata koji su dali svoje živote za istu Hrvatsku od osam (8) slova kojoj je danas predsjednik dr. Ivo Josipović. Jutros kada sam pregledavao vidio sam da su to izbrisali. Da sam to znao jučer, bio bih to

kopirao i pohranio u moju arhivu.) koplja lomio i iznosio sve mogu e dokumente i izvore kako bih oravcima rastvorio o i. Želim vama i vašoj obitelji, vašim suradnicima Sretan Uskts i još Sretniji najveli anstveniji državotvorno hrvatski narodni praznik DESETI TRAVNJA!

Pozdrav. Bog!
MB.

Date: Wed, 6 Apr 2011 20:23:34 +0200 Subject: Re: HRVATSKA I USTASTVO

From: hrvatska.uljudba@gmail.com To: froate@hotmail.com

Cijenjeni g. Bobane,

Sve emo ovo objaviti u Glasniku, koji nastavlja s izlaženjem. Je li ovo kompletno ili ima još nešto?

Pozdrav

t.d. 2011/4/2

Mile Boban <froate@hotmail.com>

Dragi moj Mrginjdzija,

Jutros sam slu ajno naletio na ovaj link: lopus-istina.com. Molim te nadji vremena te pregledaj po mogu nosti sve. Što me je ovdje za udilo – i to pozitivno – je to da je ovaj portal pomno pratio moje – OTPORAŠEVO – pisanje na portalu javno.com koji više ne postoji. Ovaj portal je skoro sve prenio sa javnog na svoj portal. Skoro se tu može prona i sve što sam pisao na javnom, skoro svih 168 opisa pod imenom: HRVATSKA I USTAŠTVO. Ako ti se što svidji, koristi sa svojim prijateljima, jer je to naša zajedni ka stvar. I ne sam to. Ti znaš tko je taj Otporaš. Mnogi to ne znaju. Pozdrav svima. MB.

Postano: et svi 14, 2009 6:36 pm

Naslov: **HRVATSKA I USTAŠTVO (1)**

Dan smrti, 28. XII 2003

Pošto je naša Hrvatska patila preko sedamdeset godina da dodje do naše HRVATSKE ISTINE, Otporaš je odlučio otvoriti osobnu stranicu i ... Želim otvoriti osobnu stranicu pod imenom HRVATSKA I USTASTVO. Odmah želim naglasiti da ova "kontroverzna" tema nije tema za ikakove provokacije, već za ozbiljne polemike pa koliko god one kritične bile. Sa moje, Otporaševe strane, ja u – ne samo nastojati – nego biti toliko tolerantan da se ne udati izazvati/provocirati. Zato, uljudno i hrvatski, molim sve one Gradjane Novinare portala javno.com i ostale koji iz bilo kojih želja i motiva žele pisati, odgovarati, razglabati, ili ako to oni hoće nazvati "bistrenje pojmova" o ovoj temi "Ustaštvo", neka to bude na visini dostojanstva, na visini želje za saznati istinu o ovoj temi koja nam je toliko crnila nanijela na naše lijepo hrvatsko ime u zadnjih 65-70 godina. Otporaš će nastojati, stručno i uljudno, odgovarati na sva postavljena pitanja u svim svojim najboljim mogućnostima njegova znanja.

Ipak, Otporaš si zadržava svako pravo ne odgovarati na bilo koje osobne i ine uvrijede, kao niti biti odgovoran za ne ije opise i ideje izražene o spomenutoj temi. Svi su pozvani na DIALOG O USTAŠTVU. Nitko nije isklju en. Ima prostora za svakoga a najviše za one koji budu tražili dlaku u jajetu. Ova tema o Ustaštvu je otvorena samo i jedinu zbog i poradi naše Hrvatske. Otporaš vas športski o ekuje na dijalog o Hrvatskoj.

POVEZNICA SE NE OTVARA – SVE DO KRAJA SU SVE BRISANE !!!

Autor Otporaš/ <http://otporas.javno.info/gn.php?m=1&rbr=25260&kategorija=0>

Ako šutiš – šuti iz ljubavi.

Ako govoriš – govori iz ljubavi. Ako (o)praštaš – (o)praštaj iz ljubavi. sv. Augustin

Postano: et svi 14, 2009 6:37 pm

Naslov: **HRVATSKA I USTAŠTVO (2)**

Nastojat u u kratkim crticama navesti Predzorje i Povode Ustaštva od 1918 pa do atentata na Stjepana Radi a.

Godina 1918. 1. prosinca – Izaslanstvo Narodnog vijeca ” Hrvata, Srba i Slovenaca ” predaje regentu Srbije Alexandru Karadjordjevi u u Beogradu zaklju ak Vije a o stupanju u zajedni ku državu Srba, Hrvata i Slovenaca. Povijesno je poznato da je najve i utjecaj za to ujedinjenje imao pre anski Srbin Svetozar Pribi evi . Takodjer je povijesno poznato da je upravo zbog te “žurbe za ujedinjenje” Stjepan Radi izjavio: “Ne srljajte kao guske u maglu”.

3. prosinca – Predsjedništvo Hrvatske Stranke Prava izdaje proglas u glasilu “Hrvatsko Pravo” u kome u ime HSP prosvjeduje protiv zaklju ku Narodnog Vije a i stapanje Hrvatske se Srbijom pod vlast srpskog kralja.

5. prosinca – Hrvatski vojnici u Zagrebu uskratili su položiti prisegu srbijanskom kralju Petru Karadjordjevi u, te napustili vojarne stupaju i kroz grad. Na Jela i evom trgu je došlo do napadaja iz zasjede na njih, te je ovom prilikom poginulo 14 vojnika, (*naravno Hrvatskih, moja opaska, Otpora.*).

Godina 1919. 25 ožujka – Zatvoren je predsjednik Hrvatske Selja ke Republikanske Stranke Stjepan Radi i zadržan u zatvoru jedanaest (11) mjeseci. 28. lipnja na Konferenciji za Mir u Versaille-u Hrvate i Hrvatsku je predstavljao srpski kraljeski ministar Vesni i kao delegat na Konferenciji je govorio o “Oslobodjenim krajevima Srbije” da ni jedinom rije i nije spomenuo Hrvatsku. Pa i zašo bi!? Treba slijediti Ilije Garašanina “Na rtanije”: gdje je Srbin, tu je Srbija.

Godina 1920. – Dr. Ante Paveli sa šestoricom radnika osniva – Hrvatski Radni ki Savez -, koji je u kretko vrijeme postao najja a radni ka organizacija.

Godina 1927. 23 sije nja – Izabran je na izborima Dr. Ante Paveli oblasnim zastupnikom. Na prvom nastupu dao je izjavu, u kojoj je tražio da se svi zastupnici izabrani u hrvatskim zemljama pozovu u Hrvatski Sabor i proglase podpunu samostalnost Države Hrvatske. (*Tako je u inio i postupio dr Franjo Tudjman u lipnju 1991. godine kada je kroz Hrvatski Sabor i iz Njega odcijepio od Jugoslavije Hrvatsku i proglasio ju Neovisnom Državom Hrvatskom, mo. Otporaš.*)

11. rujna – Dr. Ante Paveli izabran je za narodnog zastupnika za Glavni Grad Zagreb.

28. listopada – Pro itao je narodni zastupnik Dr. Ante Paveli u beogradskom parlamentu izjavu, potpisanu po dru. Anti Trumbi u (*dr. Ante Trumbic, Ivan Meštrovi i Frano Supilo su bili prvi pokreta i osnivanja jugoslavenskog odbora u Parizu 1915. god. moja opaska, Otporaš.*) i njmu, u kojoj u ime Hrvatskog Bloka izjavljuju, da njihovo prisu e (*tj. njihova nazo nost, moja opaska.*) u Beogradskoj Skupštini ne zna i priznanje države – Srba, Hrvata i Slovenaca -, te da e Hrvatski Blok raditi za uspostavu Nezavisne Države Hrvatske. (*Dr. Ante Trumbi je bio prvi predsjednik Jugoslavenskog Odbora i potpisnik poznate Krfske Deklaracije, ministar prve kraljevske vlade i prvi koji se je razo arao u koncepciju Jugoslavije. Kao razo arani Jugoslaven, 1936. god. piše dr. Ante Trumbi dr. Anti Paveli u: Dr. Paveli u, dajem vam klju e kojima sam ja stvarao Jugoslaviju, da ju vi sada rušite, moja opaska, Otporaš.*)

7. prosinca – Dr. Ante Paveli brani u Skoplju na sudu makedonske rodoljube protiv kojima je bio poveden po srbijanskim zakonima kazneni postupak radi pripadnosti makedonskoj oslobodila koj organizaciji. Iz gore navedenog se mogu uo iti dvije stvari: **(1)** Da se spominje Nezavisna Država Hrvatska = NDH i **(2)** da je dr. Ante Trumbi kao stvaratelj Jugoslavije postao prvi razo arani Jugoslaven.

Postano: et svi 14, 2009 6:40 pm

Naslov: **HRVATSKA I USTAŠTVO (3)**

Nastojat u u kratkim crtama i i redodljedom događaja od svršetka WW1 koji su vezani za dra. Antu Paveli a i za uzroke osnutka USTAŠKE organizacije.

Godina 1928. 20. lipnja – U Beogradskom parlamentu Srbijanac Puniša Ra i puca na hrvatske narodne zastupnike ranivši vodju hrvatskog naroda Stjepana Radi a. Tom zgodom su poginuli narodni zastupnici Pavle Radi i Djuro Basari ek. (*Dr. Ante Paveli je bio tu u dvorani, nasloljen na zid kod ulaznih vrata. Tada je on, dr. Paveli , rekao jednom Hrvat u koji je bio uz Paveli a: Mi nemamo šta više raditi ovdje u*

Beogradu. Moja opaska, Otporaš.) Novinar i dopisnik VUS-a Mato Rajković (alijas Mile Serti, kapetan Udbe, odnosno Ozne, koji živi u Zagrebu i djeluje kao novinar, Ivan Prusac Tragedija Božidara Kavrana...) je o toj temi (zločinu) rekao u svojim feljtonima *“Povijest na Optužni koj Klupi (6)” od 18 ožujka 1970. godine: ...“Odlučio sam se za inostranstvo (dr. Pavelić je znao bolje hrvatski nego što ga ovaj Oznaš Rajković citira, inozemstvo bi se reklo hrvatski, moja opaska.) i upotrebu sile...” ...“tek onda kada je Puniša Račić pucao u skupštini u Beogradu na Stjepana Radića i druge hrvatske zastupnike.”*

8. kolovoza – Umro je vođa hrvatskog naroda, predsjednik Hrvatske Seljačke Republikanske Stranke Stjepan Radić od zadobivenih rana prigodom atentata izvršenog u beogradskom parlamentu. Sve ove podatke ako netko želi može pronaći i preko interneta ili u knjižnicama, ali nije z gorega kadkada poredati ove dogodovštine jednu do druge, kako bi se imao što bolji pregled istih. Što više i to nije poznajemo injenice, lakše ćemo doći do uzroka zašto je došlo do Ustaškog Revolucionarnog Pokreta. Opisane injenice su se događale. Nacionalna napetost je iz dana u dan sve više rasla. U toj tada, 1928. godini, nacionalnoj napetosti, poslije smrti Stjepana Radića, šta su Hrvati tada trebali poduzeti?! Otići u SKJ i pristupiti Titi koji je od nas Hrvata htio stvoriti Jugoslavene?! Otići u SKH kod Andrije Hebranga koji je tada bio nepoznanica, kako na nacionalnoj ljestvici tako i na političkoj. Prigriliti status Quo i pomiriti se injenicom da su nas Srbi oslobodili, kako je to izjavio srpski ministar Vesić 28 lipnja 1919. godine na konferenciji mira u Versaille-u i postati katolički Srbi?! To je upravo to što su neprijatelji Hrvatsko Državotvorne Ideje htjeli tada, a i danas ih ima koji tako misle. Na svu sreću bilo je vatreni Hrvata okupljeni u HPRO = Hrvatska Pravaška Revolucionarna Omladina na čelu sa dr. Branimirom Jelićem koji su potpuno drugačije mislili: Mislili su Hrvatski.

Postano: četvrtak, 14. kolovoza 2009. 6:41 pm

Naslov: **HRVATSKA I USTAŠTVO (4)**

Poslije krvoprolića 5 prosinca 1918. godine, srpski kralj A. Koradjordjević je dao Hrvatima veliku praznu obećanja u kojoj se je gomilao i rastao hrvatski **GNJEV**. Poslije ubojstva Stjepana Radića i drugih hrvatskih zastupnika u beogradskoj skupštini, dr. Ante Pavelić je izjavio da sa borba nastavlja za otcijepljenje Hrvatske od srpske dinastije i dominacije. Činila se puni hrvatskog gnjeva; kako je rekao za odlučne ljude francuski pisac Cyrano de Bergerac (1619-1655): ” On n’abdique pas l’honneur d’être une cyble “...” Ne odustajem od časti da postanem meta “. Ova izreka bi se mogla primijeniti na svakog upornog i uspijelog čovjeka u svojim idejama. Za dr. Antu Pavelića se može reći i da je on imao svoju uspavanu ideju, koja se je pojavila u njemu buditi i razvijati prilikom svih srpskih napada na sve što je Hrvatsko i Hrvatima sveto. Tako on, dr. Ante Pavelić, 3 rujna 1928. godine, ni puni mjesec dana poslije ukopa Hrvatskog Vodje Stjepana Radića, osniva u Zagrebu sa svojim istomišljenicima “Hrvatski Domobran”. To ime, kasnije, za vrijeme drugog svjetskog rata, bilo je službeno ime Hrvatske regularne vojske, Domobran(i), kojom je u početku rata zapovjedao, najprije časnik austrohugarske vojske, zatim pukovnik jugoslavenske kraljevske vojske Slavko Kvaternik, da bi kao opunomoćnik dr. Ante Pavelića proglasio Nezavisnu Državu Hrvatsku, NDH, 10 Travnja 1941. godine i, kao povjerljiva Poglavnikova osoba, postao zapovjednik Hrvatskih Oružanih Snaga, HOS, s naslovom “Vojskovođa” kojega, u svom feljtonu u VUS-u od 18 ožujka 1970. god. Mato Rajković nazivlje “...vrlo teškim ratnim zločinom...”

Prošlo je deset (10) godina od ujedinjenja sa Srbijom. Hrvati su nevoljno stupili u taj savez; i uvijek gajili ideju u ravnopravnosti i nadu da smo mi svoji na svome, što se nikada nije ostvarilo. Srbi su sa druge strane mislili kako su nas Hrvate oni “oslobodili” i da smo mi katolički Srbi. Kako se ta srpska želja nije olako i nikako ostvarivala, pa čak ni likvidacijom hrvatskih zastupnika u njihovoj skupštini 20 lipnja 1928. godine, srpski kralj Aleksandar Karadjordjević je 6 siječnja uništio ustavno stanje i proglasio Diktaturu. Najbolje tu odluku ukidanja ustava i uvodjenje Diktature objašnjava u svojoj knjigi na francuskom jeziku Svetozar Pribičević: La Dictature du Roi Alexandre, Diktatura Kralja Aleksandra. To je upravo taj Svetozar Pribičević koji je, kao prećanski Srbin, u ime Narodnog vijeća, na pladnju 1 prosinca 1918. godine, “darovao” Hrvatsku srpskoj dinastiji. Zbog svojih prijateljskih veza sa Stjepanom

Radi em i drugim hrvatskim zastupnicima, poslije proglašenja Diktature on pada u nemilost kod kralja Aleksandra, te biježi i spašava svoju glavu u Francuskoj, gdje i umire 1936. godine.

Ve 7 sije nja 1929. dr. Ante Pavelic osniva Hrvatsku Revolucionarnu Organizaciju Ustasa, HROU, koju se je kasnije promijenilo u "HRUO" sa geslom: "Ljuta trava na ljutu ranu".

Postano: et svi 14, 2009 6:42 pm

Naslov: **HRVATSKA I USTAŠTVO (5)**

Dok narod ho e da bude narod, dotle e biti i za svoju državnu samostalnost i nezavisnost, rekao je Otac Domovine, dr. Ante Star evi . Po svim poznatim nacionalno hrvatskim postupcima i nastupima dr. Ante Paveli a, moglo be se re i da je on doslovno u svoj rad uzeo gore navedenu izreku Otca Domovine dr. Ante Star evi a. Kako se je pri alo po Zagrebu u ono doba, i kako je to opisivao dr. Branko Jeli u svojoj novini "Hrvatska Država" koju je uređivao i izdavao u Njema koj sve do svoje smrti, da je dr. Ante Paveli bio potpuno opsjednut idejom za Državom Hrvatskom. Poslije prvog svjetskog rata politike prilike nisu bile povoljne za Hrvate niti su išle u ikakav prilog Hrvatske. Sa svojim dizanjem ruku u znak predaje sa poznatom izrekom "Mama mija" Italija je dobila Londonskim tajnim ugovorom iz 1915. godine Istru i dio Dalmacije, što je Antu Paveli a najviše smetalo.

Evo šta o tome kaže Mato Rajkovi u svojim feljtonima u VUS-u od 18 ožujka 1970. god. "Povijest na Optužni koj Klupi (6) ": "...Doktor Paveli je skupa s doktorom Skruljom bio izaslan u Pariz 1927. godine na kongres gradova. Na putu za Pariz zaustevio se u Be u gdje se sastao sa generalom Sarkoti em, pukovnikom Duji em i (*Gustav, mo opaska. Otporaš.*) Per evi em...U Petri evi evoj arhivi, na primjer, U jednoj promemoriji te grupe, u aktu od 2 VIII 1928, govori se o borbi za uspostavu nezavisne države Hrvatske, koja e obuhva ati sva svoja etni ka i povijesna podru ja. Ali glede Dalmacije, zaklju uje ovako: "Dalmacija svakako imade NARO ITI POLOŽAJ (podvukao pisac, Mato Rajkovi) te bi u svakom pogledu bila zajam ena jednaka prava Talijana i Hrvata, to jest tome mora biti glavna misao vodilja, da se nadje sretno rješenje, na obostrano zadovoljstvo, kako dalmatinskih Hrvata, tako i dalmatinskih Talijana". Ako se sadržaj ove izreke uzme u analizu, do i emo do zaklju ka da se je vlada drugod rata predsjednika Franje Tudjmana za drugu Hrvatsku Državu takodjer zalagala ovakovim na inom da dodje "da se nadje sretno rješenje, na obostrano zadovoljstvo, kako Kninskih Hrvata, tako i Kninskih Srba. Otporaš osobno ne vidi ništa loše u gore navedenoj izreki, dapa e, jedan veliki demokratski izražaj dr. Ante Paveli a i još jednu ve u brigu za hrvatske krajeve koja je Italija zaposjela kao svoje poklonom Londonskog Tajnog Ugovora iz 1915. godine. Mate Rajkovi to tako ne analizira. On to vidi i analizira stavom KPJ koja je u svojem programu imala cilj kako naturiti fašizam na dr. Antu Paveli a i na USTAŠTVO preko kojeg i na cijeli Hrvatski Narod, uzimaju i ovu izreku kao podlogu hrvatskog fašizma. Dr. Ante Paveli odlazi u Emigraciju 17 sije nja 1929. godine, a ve 22 travnja u Sofiji potpisuje sa makedonskim predstavnicima u ime Ustaške Organizacije "Sofijsku Deklaraciju".

Postano: et svi 14, 2009 6:43 pm

Naslov: **HRVATSKA I USTAŠTVO (6)**

Dr. Ante Paveli osniva sa svojim istomišljenicima Ustaški Pokret sa lozinkom : **Ljutu travu na ljutu ranu**. U to nezadovoljno doba za Hrvate nitko nije mogao predvidjeti domet ovih rije i, šta e se kasnije, tj. poslije 12 i više godina dogoditi. Uzevši ovo razdoblje od 12 godina u razmatranje, korak po korak, do i emo do zaklju ka da se je srpski kralj Aleksandar Karadjordjevi sa svojom svitom u kraljevskom dvoru, pošeo pripremati kako e do temelja obra unati sa Hrvatima i iskorijeniti kljicu svakog HRVATSTVA. Diktatura je tu, osnovana i na noge postavljena. Sada ju treba srpskom diktaturom okrutno sprovoditi u djelo sa svim državnim aparatom. Po imaju zabrane hrvatskih obilježja, znakova, itd. Svi znakovi hrvatstva se službeno brišu; jezik, zastave, folklor i sli no. Ime bivše države SHS ne postoji, iako se je kroz to ime moglo malo naslu ivati sa onim "H" da još Hrvati postoje. Od uspostave

srpske diktature i promijene imena države sa SHS u kraljevina Jugoslavija, za “zaštitu države” hrvatsko ime je izvan zakona i zabranjeno je. Do ove diktature i promijene imena državi, za sigurno nije došlo zbog srpstva i zbog Srba, nego isključivo zbog Hrvata i njihovih težnja za slobodnom i nezavisnom Državom Hrvatskom.

Da se narodu dadne do znanja da diktatura funkcioniše jako dobro, već 17. srpnja 1929. godine srpski kralj Aleksandar po zakonu “za zaštitu” države osuđuju u Beogradu dr. Antu Pavelića i Gustava Perca na smrt u odsutnosti. Smrtna kazna su dobivali i neki makedonski rodoljubi iz organizacije VMRO, poimenice Vanca Mihailev je po istom postupku kao i Pavelić, osuđen “za zaštitu” države na smrt. Ante Pavelić neumorno traži istomišljenike državotvorne Hrvate u borbi za Oslobođenje Hrvatske od srpske dominacije. Zadržava se jedno vrijeme u Austriji, Beču, sve dok mu bečka policija nije pokucala na vrata i rekla: “Uskraćujemo vam azil”, bez ikakvog daljnjeg obrazloženja. Dakle, po ovome se može vidjeti da diplomacija diktature srpskog kralja Aleksandra “funcionira”.

Od tada Ante Pavelić najviše sprovodi svoje vrijeme u Italiji, organizira logor vojne naravi, u kojima se treniraju Hrvati Ustaše za osloboditi Hrvatsku. Već u početku 1930. godine osnovan je prvi Ustaški logor u emigraciji u mjestu BOVEGNO, u provinciji Brescia. To nije izmaklo oku srpskom kraljevskom policijskom doušniku Vladi Mileviću, koji je sa svim državnim vezama progonio i uhadao kretanje Hrvatskih Ustaša. Ali, i sa druge strane, naše hrvatske, ili ako hocete, Pavelićeve strane, skoro svaki pokret ovog Vladi Milevića je bio Paveliću više-manje poznat, tako da bi se Ustaše mogli na vrijeme prebaciti na drugo još Vladi Mileviću nepoznato mjesto. Tako, u tom cik-caku, moglo bi se reći, da je Ante Pavelić proživljavao godinu 1930-tu.

Zadnja promjena: gracena; et svi 14, 2009 6:47 pm; ukupno mijenjano 1 put.

Postano: et svi 14, 2009 6:44 pm

Naslov: **HRVATSKA I USTAŠTVO (7)**

Dr. Ante Paveliću je bilo nepunih četrdeset godina kada se je odlučio boriti za Hrvatsku iz emigracije. Bilo je teško i u njegovim stazama. Da, bilo je teško i u njegovim stazama. Staze Ante Pavelića i u to doba uski krug njegovih istomišljenika su bile staze revolucionarnog puta i revolucionarnog karaktera za oslobodjenje Hrvatske. Mnogi su pisali o Ante Paveliću, o Ustašama i o svemu onome što je proizišlo iz Ustaške ideologije, ali rijetki su oni koji su pisali o tim teškim stazama, još manje koliko je u to doba bilo dobri/loši staza za osloboditi Hrvatsku od monarhističko/srpske Jugoslavije. Svakako da je bilo “linija lakšeg otpora” koje su čekale da im netko drugi, sa strane, na srebnom pladnju, donese Slobodnu i Nezavisnu Državu Hrvatsku. Te linije su išle linijom srpskog zakona “za zaštitu države” gdje je bilo protizakonito isticati hrvatska obilježja bilo koje vrsti, osobito naš dragi barjak: **CRVEN, BIJELI, PLAVI, TO JE HRVAT PRAVI.**

Borba za oslobodjenje Hrvatske se ne može voditi bez barjaka. Barjak smo već imali, mnogi u svojim skrovištima i ladicama, ali bez vojske. Dakle, sada je trebalo stvarati vojsku koja će taj naš sveti barjak hrabro i visoko nositi, kao i sve druge vojske svijeta. Da bi se to postiglo, trebalo je ići korak po korak. Prvi korak je već napravljen osnutkom Hrvatskog Ustaškog Revolucionarnog Pokreta u siječnju 1929. godine. Sada se treba stvarati i u djelo sprovesti drugi korak Pokreta koji je prikupljanje Hrvata Dobrovoljaca u tu našu hrvatsku vojsku izvan Hrvatske. Evo šta o tome kaže Oznaško/Udbaški novinar Mato Rajković u svojim VUS-u feljtonima od 18. ožujka 1970. godine: “Doktor Pavelić je tražio i trebao osobno roblje, ljude bez vlastitog ja, pristaše koji ne misle svojom glavom i koji nemaju dar prosudjivanja...” “Ustaški pokret u Italiji je 95 posto sastavljen od priprostog svijeta, većinom iz naših pasivnih krajeva Dalmacije i Hercegovine. Iz jugozapadne Bosne i Like bio je broj podjednak, ali ne velik...Broj Ustaša iz Hrvatskog Zagorja, Slavonije, Srema, Gorskog kotora i Korduna, bio je neznatan.”

Gledaju i danas poslije 70-80 godina, u ovu karakteristiku koju nam je predočio Mato Rajković, može se nedvojbeno reći i da su tada Hrvati bili Hrvati i žrtve srbokraljevske diktature bilo u kojoj pokrajini Hrvatske. Nije ih se pitalo niti prozivalo po provinciji, nego po državotvornom hrvatskom osjećaju. Sada bi se, i to sa velikim pravom, mogle velike pohvale pripisati dr. Anti Paveliću, koji je u svojim državotvornim vizijama imao na umu isključivo Hrvate bez ikakvih provincijalnih prozivanja. Ustaški pokret u emigraciji još nije "propupio" niti se je još dovoljno razgranao, beogradsko/kraljevske vlasti vrše svoj teror i pritisak nad Hrvatima.

Žrtve se povećavaju. 18. veljače 1931. godine u Zagrebu je ubijen hrvatski političar i junak dr. Milan Šušteršič. To ubojstvo je pokušalo otvarati oči Hrvatima (ponekim) koji još nisu uopće znali za postojanje Ustaškog Pokreta, ali su zato uvidjeli kuda ide srpska kraljevska diktatura. U idućem opisu izlaze Ustaška Narodna Odlučnost.

Zadnja promjena: gracena; et svi 14, 2009 7:09 pm; ukupno mijenjano 1 put.

Postano: et svi 14, 2009 6:45 pm

Naslov: **HRVATSKA I USTAŠTVO (8)**

Kada je dr. Ante Pavelić osnovao Ustaški Pokret 1929. godine, da li je on tada slutio da je Ustaški Pokret poistovjeten sa hrvatskim imenom i sa Hrvatskim Narodom!? Mnogo koješta se može pregovarati dr. Anti Paveliću, ali za sigurno mu se ne može pregovoriti da nije volio Hrvatsku. Za tu ljubav prema Hrvatskoj je osnovao Hrvatski Revolucionarni Pokret Ustaša, jedina u to doba hrvatsko/državotvorna organizacija, kojoj su falile sve moguće državničke prakse i iskustva. To je donekle i moglo bi se reći i potpuno razumljivo, jer nismo imali svoje vlastite države Hrvatske sa uhodanim državničkim aparatom i iskustvom. Zato je sve to palo za brigu i na leđa dru. Anti Paveliću. On je uzeo vrlo jako ozbiljno osnutak Ustaškog Pokreta. Da bi ovaj mogao djelotvorno služiti osnovanoj svrhi, dr. Ante Pavelić izrađuje USTASKA NARODNA ODLUČNOST. Ja u ih ovdje u nastavcima iznositi u originalu kako su bili zamišljeni, tiskani 1. lipnja 1933. godine i (djelomično) u djelo sprovedjeni. Cijenjenim GN, komentatorima i čitateljima (d)ostavljam na raspolaganje da stavljaju svoja zapažanja na svaku i pojedinu točku, misao, riječ što je bilo dobro a što loše u ovim Ustaškim Narodnim Odlučnostima za Hrvatski Narod i njegovu državu koju on tada nije imao, a trebao ju je imati. Samo tako i jedino tako možemo doći do identične ideje i potrebe za osnivanje Ustaškog Pokreta, a ne one ideje koju nam naš neprijatelj sustavno i prisilno prišiva.

“NARODNA ODLUČNOST HRVATSKOG USTAŠKOG POKRETA”

I.) Hrvatski narod jest samosvojna narodna (etnička) jedinica. On je narod sam po sebi, te u narodnosnom smislu nije istovjetan ni s jednim drugim narodom, niti je dio ili pleme bilo kojega drugoga naroda.

II.) Hrvatski narod ima svoje izvorno povijesno ime Hrvat, pod kojim se je pojavio u davno povijesno doba, pod kojim je prije 1400 godina došao u današnju svoju postojbinu, te pod kojim živi sve do danas. Toga imena ne može i ne smije zamijeniti nikakvo drugo ime.

III.) Svoju današnju postojbinu ukinuo je hrvatski narod već u pradávnim vremenima svojom domovinom, u kojoj se trajno nastanio, s njome srastao i dao joj izvorno i naravno ime Hrvatska. To ime ne može se i ne smije se zamijeniti ni s jednim drugim imenom.

IV.) Zemlja, koju je u pradávnim doba hrvatski narod zaposjeo, te koja je postala njegovom domovinom, prostire se na više pokrajina, koje su posebna pokrajinska imena imale dijelom još prije dolaska Hrvata, a druga su pokrajinska imena nastala poslije, nu sve te pokrajine sačinjavaju jednu jedinstvenu domovinu Hrvatsku, te nitko nema prava, da bilo koju od tih pokrajina svojata za sebe.

V.) Hrvatski je narod u svoju domovinu Hrvatsku došao kao potpuno slobodan narod, i to u vrijeme seobe naroda vlastitom pobudom, te je tu zemlju osvojio i svojom za uvijek u inio.

VI.) Hrvatski je narod u svoju domovinu Hrvatsku došao potpuno izgra en (organiziran) ne samo obiteljski, nego i vojni ki, te je odmah po dolasku osnovao svoju vlastitu državu sa svima obilježjima državnosti.

VII.) Svoju vlastitu državu Hrvatsku osnovanu ve onda, kada su mnogi drugi narodi živjeli još potpuno nesre eni (neorganizirani), hrvatski je narod održao kroz sve vijekove pa do konca svjetskoga rata, a nije je se kao ni prava na nju nikada, pa ni koncem svjetskog rata, bilo kojim inom ili bilo kojom zakonitom odlukom odrekao, ili to svoje pravo na koga drugoga prenio. Tek mu je koncem svjetskoga rata tu inska sila sprije ila, da dalje vrši svoja vrhovni ka (suverena) prava u vlastitoj svojoj državi Hrvatskoj.

VIII.) Hrvatski narod imade pravo svoju vrhovni ku (suverenu) vlast u svojoj vlastitoj Državi Hrvatskoj na cijelom svome narodnom i povijesnom području oživotvoriti, t. j. svoju potpuno samostalnu i Nezavisnu Državu opet uspostaviti. Tu uspostavu imade pravo izvršiti svim sredstvima, pa i silom oružja. Hrvatski narod ne vežu nikakve me unarodne niti državnopravne obveze iz sadašnjosti, niti iz prošlosti, koje nisu u potpunoj suglasnosti sa ovim na elima, niti e se na takove u svojoj Nezavisnoj Državi Hrvatskoj obazirati.

IX.) Hrvatski narod ima pravo na sre u i blagostanje kao cjelina, a isto tako pravo ima i svaki pojedini Hrvat, kao lan te cjeline. Ta sre a i blagostanje mogu se oživotvoriti i ostvariti za narod kao cjelinu i za pojedince kao lanove cjeline, jedino u posve samostalnoj i Nezavisnoj Državi Hrvatskoj, koja ne može i ne smije biti sastavnim dijelom u ni jednom obliku ni jedne druge države ili bilo kakove ine državne tvorevine.

X.) Hrvatski narod ima svoje vrhovni ko pravo (suverenitet) po kome on jedini ima vladati u svojoj državi i upravljati sa svim svojim državnim i narodnim poslovima.

XI.) U hrvatskim narodnim i državnim poslovima u samostalnoj i Nezavisnoj Državi Hrvatskoj ne smije odlu ivati nitko, tko nije po koljenima i po krvi lan hrvatskoga naroda, te isto tako ne smije o sudbini hrvatskoga naroda i Hrvatske Države odlu ivati ni jedan strani narod, ni država.

XII.) Seljaštvo je temelj i izvor svakoga života, ono samo po sebi i sa injava hrvatski narod, te je kao takovo nosilac i vršilac svake državne vlasti u Hrvatskoj Državi. I kraj toga svi staleži hrvatskoga naroda sa injavaju jednu narodnu cjelinu, budu i i ostali staleži u hrvatskom narodu, kojih su lanovi pripadnici hrvatske krvi, imaju ne samo svoj korijen i podrijetlo, nego i trajnu obiteljsku vezu sa selom. Tko u Hrvatskoj ne potje e iz selja ke obitelji, taj u 90 slu ajeva od stotine nije hrvatskoga podrijetla, ni krvi, ve je doseljeni stranac.

XIII.) Sva tvarna (materijalna) i duhovna dobra u Hrvatskoj Državi vlasništvo su naroda, te je on jedini vlastan s njima raspolagati i s njima se koristiti. Prirodna bogatstva hrvatske Domovine, napose njezine šume i rude, ne mogu biti predmetom privatne trgovine. Zemlja može biti vlasništvo samo onoga, koji je obra uje sam sa svojom obitelji, t. j. seljaka.

XIV.) Temelj svake vrijednosti jest samo rad, a temelj svakog prava jest dužnost. Stoga u Hrvatskoj Državi rad ozna uje stupanj vrijednosti svakoga pojedinca i ima predstavljati temelj cjelokupnoga narodnog blagostanja. Nitko ne može imati nikakvih posebnih prava, nego samo dužnosti prema narodu i državi, koje jedino daju svakome pravo na osigurani život.

XV.) Vršenje svih javnih dužnosti (funkcija) vezano je na odgovornost. Svatko, tko u ime naroda ili Države vrši javne poslove bilo kakove vrsti, odgovara sa svojim dobrom i sa svojim životom za sva djela i propuste. Nu dužnost i odgovornost prema cjelini imadu biti temeljem svake djelatnosti u posebni kom (privatnome) životu svakog pojedinca, lana hrvatskoga naroda.

XVI.) Težište udoredne (moralne) snage hrvatskoga naroda leži u urednom i vjerskom obiteljskom životu, njegove gospodarske snage u selja kom gospodarstvu, zadružnom životu i prirodnom bogatstvu i prokušanim vojnim vrlinama. Prosvjetni i kulturni napredak hrvatskoga naroda temelji se na prirodnoj narodnoj darovitosti i prokušanoj sposobnosti na polju nauke, znanosti i prosvjete. Veleobrt, obrt, ku no rukotvorstvo i trgovina imaju biti ruka pomo nica u sveukupnom selja kom i op em narodnom gospodarstvu. Te grane života imaju biti polje asnoga rada, te vrelo dostojnoga života, a ne sredstvo gomilanja narodne imovine u rukama glavni ara (kapitalista).

XVII.) Skladno gajenje, promicanje i usavršivanje svih narodnih vrlina i grana narodnog života, zada a je svih pregnu a javnoga rada i državne vlasti kao takove, jer one daju potpuno jamstvo opstanka, vjekovnog bivstvovanja i blagostanja sadašnjih i budu ih pokoljenja cjelokupnog hrvatskog naroda, te opstojnosti i sigurnosti Nezavisne Države Hrvatske.

Na ovim na elima temelji Hrvatski ustaški pokret svoj rad i borbu, te kro i otvoreno i odvažno naprijed k cilju, t. j. k potpunom oslobo enju hrvatskoga naroda i uspostavi samostalne i Nezavisne Države Hrvatske.

Dano u Glavnom ustaškom stanu dana 1. lipnja godine 1933.

Ustaški Poglavnik : dr. Ante Paveli , v. r.

Za sada ovoliko. Razglabaju i o ovim Hrvatskim Ustaškim Na elima trebamo se pitati: Da li smo mi Hrvati u prošlosti imali neka državotvorna NA ELA, i ako jesmo, GDJE SU???

Postano: et svi 14, 2009 6:48 pm

Naslov: **HRVATSKA I USTAŠTVO (9)**

U domovini srpski teror ne prestaje, pove-ava se. Hrvatskom narodu treba: **“Plug i brana Hrvatu su hrana, a Ustaša to mu je obrana.”** Poslije ubojstva dr. Milana Šuflyaya, srpska kraljevska diktatorska vlast ne prestaje s ubijanjem Hrvata. Ve sutra, 19 velja e srpske vlasti su objesile Antuna Pogorelec zakonom “za zaštitu države”. ije države? Naravno Srpske. Hrvatska aša **GNJEVA** se puni. Hrvati u Argentini, u Buenos Airesu osnivaju organizaciju “Hrvatski Domobran” i pokre u novinu mjese nik pod imenom “Hrvatski Domobran”. U Belgiji, gradu Seraingu gdje je bilo mnogo Hrvata, okupljaju se i osnivaju “Hrvatski Savez za Slobodnu i Nezavisnu Državu Hrvatsku”. U Americi oni Hrvati koji su u tu zemlju došli sa Austrijskim i Madjarskim putovnicama kao Austrijanci i Madjari, a ne Hrvati, po eli su se okupljati u hrvatska društva, u lanjivati u “Hrvatski Domobran”, upoznavati ameri ku vlast sa srpskim terorom nad hrvatskim narodom u domovini Hrvatskoj; sve to srpska kraljska vlast pomno prati i svako izraženo hrvatstvo sudi po zakonu “za zaštitu države”. U Beogradu je obješen 11 kolovoza 1931. godine hrvatski borac Ivan Rosi kao Ustaša, iako nije bio Ustaša, a u našem glavnom gradu Zagrebu obješeni su 25 rujna iste godine Marko Hranilovi i Matija Soldin kao Ustaše. Svi ovi zlo ini su povod Hrvatskim Ustaškim Na elima.

Postano: et svi 14, 2009 6:49 pm

Naslov: **HRVATSKA I USTAŠTVO (10)**

Dr. Ante Paveli je uvidio da je u politici vazna dinamika događaja, koja je smisao povijesnog razvitka, a ne nikakovih zasluga. Kako smo ve rekli da je dr. Ante Paveli imao ustaške logore/ poligone za treniranje Ustaša u Italiji i u Madjarskoj. Najpoznatiji od svih je bio Janka Pusta u Madjarskoj. Jugoslavenske vlasti su vršile svake mogu e pritiske na ove dvije zemlje da zabrane svako djelovanje

“ustaških terorista”. Paveli je imao razgranate Ustaške elije po svoj Hrvatskoj, i ve po etkom 1932. godine on se titularno podpisuje: Poglavnik dr. Ante Paveli . Ustaška Hrvatska Revolucionarna Organizacija UHRO i pod tim imenom 1932. godine službeno imenuje dr. Andriju Artukovi a “urpavnim i nadzornim zapovjednikom “svih Ustaških organizacija na podru ju Hrvatske. Dr. Artukovi je bio odvjetnik i imao svoj ured u Gospi u. Tu je on sa Jozom Dumandži em i Markom Došen razgranao vrlo uspješnu rodoljubno hrvatsku djelatnost. Ante Brkan je djelovao u Zadru.

Ovdje je potrebno istaknuti da je Zadar u to vrijeme pripadao Italiji tako da putovanje hrvatskih djelatnika iz Italiji u Zadar i dalje nije bilo u pitanju niti problemati no. dr. Andrija Artukovi i Ante Brkan iz Zadra su usko suradjivali i uskladjivali sve Ustaške veze zajedno. Srpsko/kraljevska šestosije anjska diktatura ne miruje. U Beogradu je obješen 21 travnja Ustaša Franjo Zrinski. 7 lipnja je izvršen atentat na hrvatskog politi ara dr. Milu Budaka, kojom prilikom je bio jako teško ranjen. Hrvatska aša **GNJEVA** se puni. Kraljevska srpska vlada ponovno vrši pritiske na Italiju da dru. Anti Paveli u i Ustašama zabrane svaku djelatnost protiv Jugoslavije. Mussolini je kroz duple nao ale pregledao sve Ustaške aktivnosi u Italiji i u Madjarskoj, te došao do zaklju ka da je to jedna ultra nacionalno hrvatska revolucionarna a ne ideološka organizacija koja bi njemu, Mussoliniju, mogla u bilo emu ideološki naškoditi u fašisti kom smislu. Zato Mussolinijova vlada nije mnogo obra ala pažnje jugoslavenskim prijetnjama/molbama a niti Ustaškom treniranju u Italiji. Ne bar za sada.

Poglavnik dr. Ante Paveli se odlu uje na akciju te se sastaje u gradu Rijeci 2 rujna 1932. godine sa Vjekoslavom Servatzyjem i Adrijom Artukovi em. I ovdje je potrebno spomenuti da je u to vrijeme Rijeka bio pod talijanskom vlaš u, dogovorom i sporazumom Londonskog Tajnog Ugovora iz 1915., pa su se Hrvati mogli slobodno šetati. Takodjer je ovdje važno istaknuti da te hrvatske gradove nije Poglavnik dr. Ante Paveli prodao, poklonio, darovao 18 svibnja 1941. godine Mussoliniju. To je Italija dobila tajnim Londonskim ugovorom iz 1915 godune.

Na tom sastanku u gradu Rijka se je odlu ilo da se kraljevsku Jugoslaviju pod svaku cijenu uzdrma puškom i bombom. Poglavnik šalje dvije grupe Ustaša, jednu iz Belgije: Rafu, Ranka Boban, Antu Pejakovica, Milu Bariši a, U iducem opisu cu nastojati malo opsirnije opisati Licki Ustanak iz 1932. godine.

Zadnja promjena: gracena; et svi 14, 2009 7:10 pm; ukupno mijenjano 1 put.

Postano: et svi 14, 2009 6:50 pm

Naslov: **HRVATSKA I USTAŠTVO (11)**

Iako sam nastojao u kra im crtama i i kronološkim redom prikazati razloge i uzroke osnivanja Ustaškog Pokreta, ukazuje se potreba... da kadkada popunim moj opis o kojem pišem onim osobama koje su jako zna ajne a koje sam sreo mnogo godina kasnije u Emigraciji i imao priliku sa njima pri ati. Molim da se ovo uvaži i uzme u obzir! Kurt Adelfels kaze: “Svaki je zdravi idealizam realisti an: idealan je u cillju,realisti an u sredstvima. Ne valja se dakle nikada rugati idealistima, kao da su svi samo pusti sanjari, koji love varave utopije”. Iz knjige : Dometi Duha, tisak “Iskra” Vinkovci, 1969.

Nedvojbeno da je dr. Ante Paveli ove izreke ima u svojem planu kada je osnivao Ustaški Pokret. On, Poglavnik, ne samo da je tražio Hrvate da se u lane u Ustaški Pokret. On je tražio nešto više. On je tražio IDEALNE HRVATE kojima ne e biti žao poginuti za Hrvatsku. On, Poglavnik, ih je i našao, dao im ime Ustaša, kao što je i Eugen Kvaternik (1825-1871) Rakova ki dao svojim borcima ime Ustanici. Ta rije Uskok, Ustanik ili Ustaša je rije od glagola ustati. Dakle, da bi se bilo koja radnja ostvarila, potrebno se je najprije ustati. Radnja ili radnje se ne mogu izvršiti leže i ili sjede i. Neophodno potrebno se je USTATI. Mislim da je ovo kristalno jasno. Jasno je bilo i Poglavniku. Zato je imao Janka Pustu u Madjarskoj i logore u Italiji za treniranje Ustaša. U tim logorima su se trenirali oni idealni Hrvati kojima je bila glavica kupusa skuplja od njihove glave. I baš upravo te idealne Hrvate Poglavnik šalje na Velebit, u Liku, da dignu ustanak. U kratkim crticama iznijeti u ono što sam osobno uo od dvojice sudionika

Velebitskog Ustanka. Najprije u iznijeti što mi je o tome priao pukovnik Crne Legije Mile Barišić. Godine 1962. u Parizu je umro hrvatski prijatelj, francuz Georges Desbons, branitelj hrvatskih Ustaša u atentatu na kralja Aleksandra Karadjordjevića u Marseille-u 9 listopada 1934 godine; Zvonimira Pospišila, Miju Kralja i Ivana Rajića. Pošto sam osobno poznao gospodju Desbons i znao sam da joj je muž bolestan i bio u bolnici, javila mi je da je umro i da bi željela da ja budem na sprovodu. Bio sam i tu sam upoznao mnoge istaknute Hrvate. Fra. Branko Matrić iz Madrida je vodio pogrebnu službu. Mene je zapala dužnost nositi i položiti hrvatska odlikovanja (ukupno četiri (4) mala jastučića) u kojima su ta odlikovanja bila da ih stavim na sanduk prije spuštanja u raku. Tu sam upoznao pukovnika Crne Legije Milu Barišića, pukovnika Crne Legije Jozu Mamić, Iliju Bagarića iz PTS i mnoge druge. Osobno je htio Mile Barišić biti sa mnom, jer je jedan sudionik velebitskog ustanka bio moj prvi susjed a njegov vjerni prijatelj i kasniji zapovjednik Crne Legije Ranko Boban. U idućem nastavku ću opisati priete koje sam šuo od Mile Barišića. Teror beogradske policije ne prestaje. Batinjanje Hrvata se pojačava. Zagrebački nadbiskup Antun Bauer piše memorandum kralju Aleksandru u kojem opisuje batinjanje Hrvata koje vrše njegovi zandara. Sve to skupa puni našu hrvatskog **GNJEVA**.

Postano: četvrtak 14. svibnja 2009 6:51 pm

Naslov: **HRVATSKA I USTAŠTVO (12)**

Bruno Bušić – kratko prije svoje smrti – je rekao slijedeće: ” Oni kojima je u presudnim vremenima zatajila hrvatska svijest i ljudska svijest, tj. oni koji su hrvatskom ustaškom pokretu nastojali dati fašistička obilježja i oni koji su iz hrvatskih komunističkih nastojala istisnuti smisao hrvatskog suvereniteta, nastoje potisnuti u zaborav stare postojane veze između hrvatskih ustaša i komunističkih, te prizivaju u svoje službe i zlokoštnice, prevladane opreke. Istinski hrvatski komunistički i ustaški podjednako su duboko u sebi nosili ideju slobodne i nezavisne Hrvatske i njenog punog suvereniteta unutar hrvatskih povijesnih i etničkih granica”. Iz Hrvatski Tjednik, 10.4.1979, str. 6.

Istina za volju tako je to bilo u početku onoga vremena kada se je naša hrvatskog **GNJEVA** počela puniti, tj. odmah od 1. prosinca 1918. sve do ubojstva Stjepana Radića, te još gore od šestosijećinske diktature 1929. god. Samo što nije istina je to što su razni “majstori i povjesničari” to izvršili onako kako su to oni htjeli ili kako je to partijska linija htjela. Sve se je to pisalo s jednim ciljem: da se omalovaže želje, zahtjevi i borba Hrvata za njihovom slobodnom državom Hrvatskom. To se je sustavno činilo preko svih mogućih sredstava. Citirat ću neke stavke iz spomenutog “Hrvatski Tjednik” koje je Bruno Bušić spominjao u jednom “pamfletu” iz 1978. godine, prije mu čestitke smrti: “... Fikreta Jelić-Buntić radila je na ovoj monografiji skoro punih petnaest godina, pa je stoga razumljivo da knjiga obiluje mnogim podacima, koji su i najupornijem čitatelju, slabo ili nikako poznati...” Autorica je olako dopustila da je zavedu “istražni i sudski materijali narodne vlasti (*zna se ije Otporas.*) iz procesa održanih jednom broju glavnih nosilaca ustaškog režima”. Tako ona, Fikreta Jelić-Buntić, ustvrđuje da su ustaše, u svojoj isključivosti i mržnji, najveću važnost polagali “na objašnjavanju opravdanosti upotrebe sile svih sredstava prinude i terora u postizanju glavnih ciljeva pokreta”, te da je “parola osvete davala (je) osnovni ton i u obuci kadra i u samoj propagandi” (str.26) Tu svoju tvrdnju ona potkrepljuje citatima iz Ustaše, vjesnika hrvatskih revolucionaraca, u kojima se kaže: “Revolucijom, krvlju i oružjem treba srušiti tuđinsku tiraniju i uspostaviti Nezavisnu Državu Hrvatsku. U tu svrhu kupe se borci u revolucionarne ustaške redove, za taj cilj opremaju se i naoružavaju ustaše. Ustaška hrvatska revolucionarna organizacija znade uzroke nesreće, nu znade i sredstva, kojima se stiče sloboda, spas i sreća hrvatskog naroda. U tom cilju, na tom putu, pregaziti će sve zapreke vrstom oružanom rukom. Ustaša, veljača 1932. god.

Fikreta Jelić-Buntić citira iz Ustaše iz listopada 1932. god. (*odmah iza Liškog Ustanka, moja opaska*) u kojem se napadaju svi oni “koji ne znaju i koji ne znaju, da je doba papirnate i jezične borbe prošlo, da ništa nije koristilo, da sada vodi i da će voditi glavnu riječ požrtvovanost, revolveri, bombe i oštri bodeži hrvatskih ustaša(...)”, a pri tome potpuno zaobilazi činjenicu da je u to vrijeme, a i mnogo godina kasnije komunistička promidžba imala ista obilježja i da je ustvrđivala iste neosporne činjenice u čemu se posebno isticao Proleter, glasilo Centralnog Komiteta Komunističke Partije Jugoslavije, koji je izlazio

od 1929 do 1942. Radi ilustracije navodimo nekoliko citata iz Proletera, kojemu je jedno vrijeme bio urednik Josip Broz Tito. "Mase radnog naroda dovedene do nezapamene bede i nevolje pljačkaškom kapitalističkom i veleposjedničkom politikom velikosrpske (*ovo nije Srbin pisao, jer on nebi protiv srpstva pisao, moja opaska*) vojno-fašističke diktature i privrednom krizom dižu se na borbu protiv vlade krvavog kralja Aleksandra posljednog. Po itavoj zemlji valja se talas protesta protiv zločinačke vojno-fašističke diktature. (*Upravo poradi te diktature protiv hrvatskog naroda je osnovana organizacija USTAŠA o kojoj se mora više i istinitije znati. Čaša GNJEVA se puni, moja opaska.*) Usprkos zabrani održavaju se sastanci i zborovi, sve eše..." Svi kao da otekuju dan opšte osvete, dan kada će otpočeti opšta i odlučujuća borba protiv omrženog režima. (...) U takvim slučajevima radnicima i seljacima treba tumačiti, da nije dovoljno ako se sa stisnutom pesnicom u džepu kaže neki osvetni "ki dan"... "Vojnofašistička diktatura neće se raspasti automatski sama od sebe. Svirgnuće velikosrpske voj.fas. diktature neće se izvršiti na taj način što će jednog lijepog dana da se dignu mase same od sebe na oružani ustanak. Oružani ustanak masa se mora pripremiti i to uporno i sustavno. Put koji vodi ka oružanom ustanku masa je uvlačenje njihovo u svakodnevnu borbu za pojedine i djelomične zahtjeve, širenje i jačanje te borbe i podizanje njeno na stupanj opće borbe protiv diktature..." Uzda se u se i u svoje kljuse"- veli narodna poslovice. Proleter, broj 2, veljaca 1933. god.

Molim cijenjene čitatelje da analiziraju što su Ustaše htjele i zašto su se borili, kao i to što su komunisti htjeli i zašto su se oni borili. Ovo neka ne bude ili budu neka "propicavanja". Neke ovo budu naše analize iz prošlosti kako bi svrhodnije znali reći: Tko je bio za Hrvatsku Državu i uvijek spominjao njeno izvorno ime Hrvatska, a tko je bio protiv nje i nikada nije spominjao njeno izvorno ime Hrvatska.

Postano: četvrtak 14. svibnja 2009 6:53 pm

Naslov: HRVATSKA I USTAŠTVO (13)

U prošlim opisima iznijeli smo 17 točaka Hrvatskih Ustaških Načela, koje bi mogli nazvati: Hrvatska Načela. Sada iznosimo USTAV Ustaških Načela. Koncem ljeta 1932. godine Poglavlak je poslao deset istreniranih Ustaša u Velebit da dignu ustanak. Taj ustanak je bio više simboličan nego opće naravi. Zašto simboličan?! Kada sam se u subotu 3 prosinca 1977 godine u Los Angelesu sastao sa dr. Andrijom Artukovićem, imalo smo priliku o mnogim stvarima pričati. Pošto sam znao da je on za mene kao i za mnoge druge Hrvate Enciklopedija događaja Ustaškog Pokreta i Velebitskog Ustanka, između mnogih pitanja pitao sam ga i da mi kaže nešto o tom ustanku. Ja sam u časopisu "Otpor" br. 1. 1988 godine dao kratki osvrt razgovora sa dr. Artukovićem. Sada ću navesti neke stvari kako bi se dalo malo više svijetla sa naše hrvatske strane o tom ustanku, a ne uvijek sa neprijateljske strane.

Ja sam bio odvjetnik u Gospiću, priča dr. Andrija Artuković, i bio sam u tajnoj suradnji sa Poglavlakom i ustaškim pokretom. Mojim prohrvatskim i antidržavnim držanjem sam ubrzo postao antidržavnim elementom i kao takav bio sam na udaru. To sam javio Poglavlaku koji se je u to vrijeme nalazio u Zadru, jer je ovaj u to doba bio pod Italijom i pod zaštitom kao međunarodna zona. Poglavlak mi javlja da on namjerava dignuti ustanak u Dalmaciji i da ja dođem Ustaše pod Velebitom. Oni dolaze brodom iz Zadra. Tajni kanali iz Zadra (*tadašnje Italije, moja opaska.*) išli su preko profesora Ante Brkana. Moja zadaća je bila pronaći i sigurno i zaštićeno mjesto gdje će se Ustaše moći iskrcati, i to javiti što prije. Ja sam to mjesto pronašao i dao znak za dva sata u jutro sa pet puta uzeci Sibicu. Ovaj prvi u nizu revolucionarnih poteza je uspio bez ikakvih smetnji i problema; ali nikako nisam mogao shvatiti zašto ustanak u Dalmaciji a ne negdje drugdje, dok nisam u jesen 1932. godine došao u emigraciju i sa Poglavlakom o tome pričao.

Koliko se sjećam Andrija Artuković mi je pričao da je brodom iz Zadra došlo deset Ustaša koji su se razdjelili u dvije grupe, svaka po pet Ustaša. U prvoj grupi su bili, koliko se Andrija Artuković sjećao, Petar Sarlija, Mile Barišić, Ventura Baljak, Stipe Dević i Rafajel Boban. Pukovnik Mile Barišić mi je pričao 1 studenoga 1962. godine u Parizu sliče, jer je bio u prvoj grupi s Rafajelom Boban koji su napali žandarmerijsku postaju u Brušanima. Povlače i se prema Zadru nabasali su na pet lovaca (*kakve li*

sli nosti sa Bugojanskim Ustancima, moja opaska.) i došlo je do vatrenog okršaja, kojom prilikom je teško ranjen Ustaša Stipe Dević. U pomanjkanju svih potrebnih sredstava za liječenje rana, Stipino stanje se je naglo pogoršalo. Uvidjevši opasnost u kojoj se je nalazio, Stipe je izvukao ručnu bombu i stavio ju pod sebe, rekavši drugima da se udalje i da se ovako gine za Boga i Hrvatsku! Poslije praska bombe, pokupili smo Stipine posmrtno ostatke i zakopali, rekavši: Ustaša Stipe Dević je s nama! Od tada se govori kada hrvatski rodoljub pogine za svoj ideal Hrvatsku: S NAMA JE !!!, a ne kako je to podrugljivo meni objašnjavao gosp. Jozo Bajurin u San Franciscu 1970. godine u kući Drage Novaka, da se Ustaše time izruguju onima koje zakopavaju... U daljnom razgovoru sam pitao Andriju Artukovića da li poznaje Milu Barišića a našto je on odgovorio da ga pozna i da je bio dobar borac i rodoljub, koji se je samo Hrvatskoj posvetio. Andrija nije znao da je Mile živ i da se nalazi u Francuskoj i da je pri povlačenju kod Dravograda izgubio desno oko, kao i za neke druge stvari koje sam ja naučio od dva hrvatska pukovnika Crne Legije, Jozu Mamića i Mile Barišića.

Zadnja promjena: gracena; et svi 14, 2009 7:11 pm; ukupno mijenjano 1 put.

PostPostano: et svi 14, 2009 6:54 pm

Naslov: **HRVATSKA I USTAŠTVO (14)**

Ovdje u sažeto iznijeti što mi je rekao dr. Artuković o Velebitskom ustanku, zašto je Poglavnik odlučio ustanak u Dalmaciji. Andrija Artuković je imao svoje poglede o Hrvatskoj kao i o svojoj sudbini glede izrušenja Jugoslaviji. On nije vjerovao da će ga Amerika ikada moći izručiti Jugoslaviji za optužbe koje se ne samo ne mogu dokazati, nego jednostavno zato što se ta (zlo)djela nikada nisu niti dogodila na području NDH, za koja se mene optužuje. Ali nikada ne znaš šta nosi dan a šta nosi noć, kaže dr. Artuković. Amerika ima svoje račune i kada njoj bude to odgovaralo, ona će to učiniti bez grižnje savjesti. Dok smo sami u jednoj Hotelskoj sobi razgovarali, sigurnosna služba na hodniku je uvala, ljubezna poslužavka nas dvorila kavom i prikladnim doručkom; obadvojica smo ljubomorno jedan drugoga pitali za mnoge stvari koje su se sticale naše Hrvatske, Ustaškog Pokreta, Ligi Ustanaka, NDH, rata, njegovih dužnosti u redovima hrvatske vlade, itd. Velebitski Ustanak, priča dr. Artuković, Poglavnik je odlučio imati u Dalmaciji kako bi dokazao URBI ET ORBI cijelom svijetu da tu žive Hrvati, da su područja koja Italija sada posjeduje hrvatska područja i da su to Hrvati koji dižu ustanak tu, a ne neki Talijani. To je bio razlog za Talijane i razlog za Jugoslaviju da Hrvati hoće svoju hrvatsku državu odvojenu od Srbije. Tu je dr. Andrija Artuković usporedio Bugojanski Ustanak kojeg su u lipnju 1972. godine organizirali braća Adolf i Ambroz Andrić sa drugim svojim suborcima, i da će taj ustanak imati dublji i veći povijesni domet nego velebitski ustanak. Ti momci su svojim ustankom povratili Hrvatskoj ono što je Tito povratio sa svojim istarskim i dalmatinskim partizanima.

Skoro sam bio siguran da nikada više neću imati priliku vidjeti i popričati sa dr. Andrijom Artukovićem. Tako se i dogodilo. Nikada više ga nisam video niti pričao sa njim. Zato sam sa sobom ponio "hrpu" papira, ne da ga provociram sa istim, nego da raspravljamo o razlozima i uzrocima koji sustavno govore protiv nas i bez nas, kako bi se mogli braniti. Dr. Artuković je bio naslonjen na stolicu na kojoj je sjedio, prigurnuo ju bliže uz zid, gleda mene direktno, prodorno u oči, i kaže: Otporašu Mile Boban, mi Ustaše nismo crni! Nije Poglavnik crn! Nas su drugi ocrnili a medju te "druge" spadaju neki prvaci HSS, koji su iz ljubomore nabacivali i drvlje i kamenje na Ustaše i Poglavnika, Bobana, Luburica, mene i druge i sve one koji su nešto značili u borbi za spas Hrvatske Drzave. Kako sam već rekao, Poglavnik je htio dignuti ustanak u Dalmaciji koji je Italija uvijek svojetala za sebe, tako da Ligi Naroda dokaže da područja pripadaju onome narodu koji se tu pobuni. Za taj Ligiški Ustanak Italija nam se je kasnije grdno osvetila, svalivši sav fašizam na nas.

U S T A V "USTASE" – Hrvatskog Oslobođilackog Pokreta 1. ZADACA POKRETA Tocka 1.-

Ustav hrvatske revolucionarne organizacije “Ustaše”

Ustav “[Ustaše](#)” Hrvatskog Oslobodila kog Pokreta

I. Zada a pokreta

To ka 1.

Ustaša, hrvatski oslobodila ki pokret, ima zada u, da svim sredstvima, pa i oružanim ustankom, oslobodi ispod tu inskog jarma Hrvatsku, da ona postane potpuno samostalna država na cijelom svom narodnom i povijesnom podru ju.

To ka 2.

Kada taj cilj bude postignut, ustaški e pokret braniti svim sredstvima državnu samostalnost Hrvatske i narodnu osebnost hrvatskog naroda, te se boriti zato, da u hrvatskoj državi uvijek bude vladao samo hrvatski narod te da on bude potpunim gospodarom svih stvarnih i duhovnih dobara u svojoj zemlji, napredno i pravedno ure enoj u duhu Ustaških Na ela.

II. Sustav pokreta

To ka 3.

Ustaša, hrvatski oslobodila ki pokret, sastoji se od: Rojeva, Tabora, Logora, Stožera i Glavnog Ustaškog Stana. Roj je Ustaška jedinica u pojedinom selu. Tabor je Ustaška jedinica na podru ju jedne uprave op ine. Logor je skup svih Tabora na podru ju jednog upravnog kotara. Stožer je skup svijju Logora na podru ju jedne župe (županije ili oblasti). Cjelokupni pokret Ustaše usredoto en je u Glavnom Ustaškom Stanu, koji upravlja svim poslovima, što se odnose na cjelokupni pokret i oslobodila ki rad.

To ka 4.

Na elu Roja stoji Rojnik, na elu Tabora Tabornik, na elu Logora Logornik, na elu Stožera Stožernik, a na elu Glavnog Ustaškog Stana Poglavnik. Tabornike, Logornike i Stožernike imenuje i rješava dužnosti po odredbi Poglavnika Glavni Ustaški Stan, a Poglavnika biraju ustaše utemeljitelji, odnosno po isprašnjenju Glavni Ustaški Stan.

To ka 5.

Glavni Ustaški Stan sa injavaju Doglavni ko vije e i Pobo ni ki zbor. Doglavnike, njih najviše dvanaest na broju, te Poglavnike pobo nika, njih najviše sedam na broju, imenuje i rješava dužnosti Poglavnik.

To ka 6.

Uz bok tabornika, logornika i Stožernika imenuje Glavni Ustaški Stan po odredbi Poglavnika do šest tabornih, logornih, odnosno stožernih pobo nika za obavljanje pojedinih grana poslova, koji se u doti noj jedinici ukazuju potrebnim, a te poslove izvrše oni po nalogu doti noga tabornika, logomika, odnosno stožernika.

To ka 7.

Glavni Ustaški Stan imenuje po odredbi Poglavnika prema potrebi stru ne osobe, te im opredjeljuje in i službu, koju imaju izvršiti u Taboru, Logoru, Stožeru, Glavnom Ustaškom Stanu, u pokretu uop e, te u ustanku i izva anju ustaških djela napose.

To ka 8.

Glavni Ustaški Stan imenuje po odredbi Poglavnika i posebne ustaške dužnosnike i povjerenike, kojima se povjeravaju po potrebi naročiti poslovi.

III. članstvo

Točka 9.

Ustašom može postati svaki Hrvat, koji je sposoban za ustašku borbu, koji je potpuno odan temeljima ustaških načela, spomenutih u člankama 1. i 2. ovoga Ustava, te je spreman na sebe preuzeti i izvršiti sve odredbe i naloge, koje mu izdaju ustaške vlasti i pretpostavljeni. Članom ustaškoga pokreta prestaje se biti samo razrješenjem dužnosti i otpustom, koji daje Glavni Ustaški Stan po odredbi Poglavnika.

Točka 10.

Dužnosti su članstva:

a) Polaganje ustaške prisege;

b) Neizbježno izvršavanje svakog rada, svih dužnosti, svih naloga i odredaba, te vršenje odgovornosti, kako je to sve sažeto u načelima Hrvatskog Ustaškog pokreta i ustaškoj prisezi. Svaki rad i svako vršenje dužnosti, kako pojedinih Ustaša tako i sviju ustaša zajedno, a napose i svakoga dužnosnika članstva temelji se na dužnosti, odgovornosti i neizbježivom izvršenju odredaba i naloga, što je sve sažeto u ustaškoj prisezi.

IV. Prisega

Točka 11.

Prisega, koju ustaše polažu glasi:

«Zaklinjem se Bogom svemogućim i svime, što mi je sveto, da ću se držati ustaških načela i pokoravati se propisima te bezuslovno izvršavati sve odredbe Poglavnika, da ću svaku povjerenu mi tajnu najstrože čuvati i nikome ništa odati. Zaklinjem se, da ću se u ustaškim redovima boriti za izvojevanje samostalne države Hrvatske i sve uiniti, što mi Poglavnik naloži. Zaklinjem se, da ću jedanput izvojevanu hrvatsku državnu samostalnost i hrvatsku narodnu slobodu u ustaškim redovima čuvati i braniti. Ako se ogriješim o ovu prisegu, svjestan si svoje odgovornosti za svaki svoj čin i propust, ima me po ustaškim propisima činiti i kazna smrti. Tako mi Bog pomogao! Amen!»

V. Ustaška stega

Točka 12.

Stegovnu vlast u ustaškom pokretu vrše nadležni ustaški dužnosnici prema posebnim nalogima i uz odobrenje Glavnog Ustaškog Stana. Sudovanje vrši posebni ustaški sud, što ga za svaki pojedini slučaj postavlja po odredbi Poglavnika Glavni Ustaški Stan, a osudu izvršuju naročito za to na isti način postavljene ustaše. Poglavnik može po potrebi u toj kao i u svim drugim stvarima svoje ovlasti prenijeti na kojega od svojih pomoćnika ili inih dužnosnika.

VI. Zaglavne ustanove

Točka 13.

Glavni Ustaški stan e po odredbi Poglavnika imati potrebne propise, o postrojavanju ustaških tvorba, o nova enju i polaganju prisega, o ustaškoj izobrazbi za borbu, o odori, opremi i o naoružanju, o stezi, radu i vršenju službe te o svemu, što se odnosi na ustaški pokret i djelatnost.

«Ovaj ustaški Ustav sa iniše i vlastoru no potpisaše ustaše utemelitelji

u Zagrebu dne. 7. sije nja 1929.»

Postano: et svi 14, 2009 6:55 pm

Naslov: HRVATSKA I USTAŠTVO (15)

Da je za pregled poredati sve laži od svibnja 1945. do svibnja 1990, s užasom bi uvidjeli kolika je tu mržnja izražena protiv Ustaša i NDH. Ve sam spomenuo pukovnika Crne Legije Milu Bariši a kojeg sam sreo i upoznao na sprovodu Georges Besbons u Parizu 1962. godine. Poslije sprovida on i ja smo otišli u moj stan. Mnogo smo pri ali o sveme, naravno najviše o Hrvatsko. On je bio jako rije it, razgovorljiv. Slušao sam i postavljao pitanja. Sa velikim ushi enjem pri ao mi je kako su srpski žandari došli u ku u njegova oca 1926-27 godine i kundecima tukli njegova oca samo zato što je po selu pri ao da ima sliku Stjepana Radi a i hrvatsku zastavu u ku i. Ja sam tada njima rekao da u im se osvetiti. e kao sam tu priliku sve do 1931. godine kada sam se u lanio u Ustašku organizaciju. Tu sam upoznao mnoge, medju kojima najistaknutijeg Ranka Boban. Sa njim sam se sprijateljio i bio sam u njegovoj grupi u Li kom ustanku. Nikada ne mogu zaboraviti kada smo napali zandarmerijsku postaju u Brušanima. Rankan je zapovijedao a mi smo slušali. Najprije smo potrgali sve telefonske žice da sprije imo bilo kakvu pomo iz Gospica. Prišuljali smo se na određeno mjesto. Velika tišina. Nigdje nikoga. Na juriš, pali, ni prozori, ni vrata nisu ostala više tu. *(To je bilo u no i izmedju 6 i 7 rujna 1932, moja opaska.)*

Danas nedjelja 26 rujna 2021. traže i nešto na internetu i naletih na ovih 10 opisao koje sam ja pisao na tada postoje em portalo javno.com. Po datumu ete vidjeti kada je to bilo. ja sam 2008 godine na tom portalo otvorio stranicu HRVATSKA I USTAŠTVO. Stranica je ukinuta i prestala u travnju 2010. godine. Ukupno sam imao 168 opisa. Bilo je vrlo dobrih komentara. Ove opise je prenjela neka Gracena na portal Lopus-istina.com koji više ne postoji kao ni javno.com. Šteta da osoba imenom gracena nije prenjela i komentare koji bi se mogli smatrati kao ogledalo ovih 15 opisa na stranici HRVATSKA I USTAŠTVO.

Mile Boban, otporaš.

Za: Faust Perica <faust.perica@gmail.com>, Mile Boban <mileboban748@gmail.com>, Dragutin Safaric <dragutin.safaric75@gmail.com>, Dragutin Poturica <dragutin.poturica@gmail.com>, Tomislav Dragun <tomislav.dragun@gmail.com>, "Dr. T. Djurasovic" <bay-cro@gmx.de>, Dragan Hazler <hazud@gmx.ch>, AUTOHTONA - HRVATSKA STRANKA PRAVA <drazenkeleminec@gmail.com>, Lovorka Dragun Mirkovi <lovorka.dragun.mirkovic@gmail.com>, Dobroslav Paraga <hsp1861@hsp1861.hr>, josip pecaric <pecaric@element.hr>, "projekt.velebit" <projekt.velebit@gmail.com>, Braniteljski Portal <kontakt@braniteljski-portal.com>, Andrej Plenkovi <andrej.plenkovic@vlada.hr>, Mladen Pavkovi <mladen.pavkovic.kc@gmail.com>, Zvonimir Dosen <zvonimir@sympatico.ca>, Branko Zovko <brankozovko48@gmail.com>, Zvonimir Hodak <zvonimir.hodak11@gmail.com>, Zoran Milanovi <ured@predsjednik.hr>, genglasnovi <zeglasno@gmail.com>, Rudi <ruditomic@hotmail.com>, Sime Letina <simeletina@gmail.com>, Boris Barac <boribarac@gmail.com>, Boris Vilic <bvilic@gmail.com>, Boris Vidovic <boris.vidovic.comenius.split@gmail.com>, Viktor Arbanas <viktor.arbanas@gmail.com>, Arna Sebalj <arnasebalj@gmail.com>, Ante Baraba <babuljcity@gmail.com>, lili bencik <bencik195@gmail.com>, Marko Ljubi <mljubic3107@gmail.com>, Admiral Davorin Domazet091-Lošo <davor.domazet.los@gmail.com>, Ivan Lipovac <ivan.lipovac.il@gmail.com>, Ivan Lovrinovic <ilovrinovic@efzg.hr>, Ksenija Abramovic <laudato@laudato.hr>, Fra Andrija Niki <nikic.andrija@tel.net.ba>, Milan Boban <froate@hotmail.com>, Tomislav Jurasinovic <jurasinovic@gmail.com>, Josip Jur evi <jurjosip@gmail.com>, Jakov Sedlar <jakovsedlar52@gmail.com>, Wollfy Kraši <krasicw1@gmail.com>, GLAS KONCILA <redakcija@glas-koncila.hr>, Fenix Redaktion <fenix@fenix-magazin.com>, Ruza Tomasic EP <ruza.tomasic@europarl.europa.eu>, Hrvatski Radio Vancouver <contact@radiovrh.ca>